

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/75/2021
Identifikačné číslo spisu:	2212212972
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2212212972.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. T., bývajúceho v B., proti žalovanej Duna Holding Gabčíkovo s. r. o., so sídlom 1102, 925 42 Trstice, IČO: 46 107 801, o zaplatenie 108.619,34 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 4C/132/2012, o dovolaní M. G., bývajúceho v N., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. júla 2020 sp. zn. 10Co/30/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 17. mája 2019 č. k. 4C/132/2012-190 vo výroku I. uložil žalobcovi poriadkovú pokutu vo výške 300 eur s tým, že pokutu uhradí na účet tunajšieho súdu do 15 dní; vo výroku II. uložil zástupcovi žalovanej JUDr. Jozefovi Krupovi poriadkovú pokutu vo výške 300 eur s tým, že pokutu uhradí na účet súdu prvej inštancie do 15 dní.

1.1. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 102 ods. 1 písm. a), b) a § 235 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Vecne dôvodil, že v rámci predmetného sporu sa 14.05.2019 konalo pojednávanie, na ktorom došlo k ústnemu vyhláseniu uznesenia o uložení poriadkových pokút žalobcovi a zástupcovi žalovanej. Na pojednávanie vytýčené na deň 14.05.2019 boli strany sporu ako aj ich právni zástupcovia riadne predvolaní, mali vykázané doručenie predvolania, ktoré bolo žalobcovi doručené 28.04.2019; zástupcovi žalovanej bola výzva na splnenie povinností podľa záverov pojednávania z 21.03.2019 a predvolanie na pojednávanie doručené 18.04.2019. Po otvorení pojednávania bolo zistené, že sa naň nedostavil žalobca, ani žalovaná so svojím právnym zástupcom. Prítomný právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že 22.03.2019 doručil žalobcovi elektronickou formou zápisnicu z pojednávania z 21.03.2019, pričom žalobcovi zároveň pripomenul, aby sa na dnešné pojednávanie dostavil. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná so svojím zástupcom, ktorý si nespĺnil ani povinnosti, ktoré mu boli dané v uznesení v zápisnici o pojednávaní z 21.03.2019, svoju neúčasť, ani neúčasť žalovanej riadne a včas neospravedlnil. Zo strany zástupcu išlo už o opakované nespĺnenie uloženej povinnosti, ktorú nespĺnil ani na základe výzvy z 28.05.2018 (č. l. 258 v spise) doručenej mu 04.10.2018, ani na základe urgencie na splnenie

uloženej povinnosti z 18.10.2018 (č. l. 266 v spise) doručenej mu 14.12.2018. Preto súd vyhlásil uznesenie, ktorým uložil žalobcovi a zástupcovi žalovanej poriadkovú pokutu po 300 eur.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie M. G., voči výroku II., uznesením z 27. júla 2020 sp. zn. 10Co/30/2020 odvolanie odmietol.

2.1. Podľa odvolacieho súdu v predmetnej veci ide o uznesenie (vyhlásené na pojednávaní 14.05.2019, jeho písomné vyhotovenie je nesprávne dátumované 17.05.2019), ktorým súd prvej inštancie (reprezentovaný sudkyňou) rozhodol o uložení poriadkovej pokuty žalobcovi a tiež o uložení poriadkovej pokuty vtedajšiemu splnomocnencovi žalovanej M. G.. M. G. odvolaním napadol uznesenie iba v časti týkajúcej sa uloženia poriadkovej pokuty jemu. Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým CSP v ustanovení § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v tomto ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Vzhľadom na to, že v danom prípade odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napádané odvolaním preskúmať a meritórne o ňom rozhodnúť, ale musel o odvolaní rozhodnúť v súlade s ustanovením § 386 písm. c) CSP spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho uznesenia. Uplatnený opravný prostriedok nebolo možné považovať ani za sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. CSP, nakoľko napádané uznesenie súdu prvej inštancie nebolo vydané súdnym úradníkom ale sudkyňou.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal M. G. (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 CSP a žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd rozhodol predčasne, keď najskôr mal vec vrátiť súdu prvej inštancie bez rozhodnutia na odstránenie väd uvedených v bode 1. rozhodnutia (nesprávne uvedený dátum rozhodnutia a nesprávne uvedené mená) a až po ich odstránení o odvolaní rozhodnúť. Uloženie poriadkovej pokuty považuje za a nedôvodné a nezákonné, keďže sa konania už dlhší čas nezúčastňuje z dôvodu, že žalovaná si jeho služby nepriala.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), a to oprávnenou osobou, po preskúmaní prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie M. G. je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

6. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 Civilného sporového poriadku proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 420 Civilného sporového poriadku je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný

zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 Civilného sporového poriadku, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 Civilného sporového poriadku pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) Civilného sporového poriadku irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. V preskúmvanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie M. G. smerujúce proti uzneseniu súdu prvej inštancie o uložení poriadkovej pokuty. Takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Ide o nachádzanie hmotného práva. Súdna prax sa ustálila v názore, že: „Vec sama je predmet, pre ktorý sa konanie vedie, v sporovom konaní je to nárok, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodovaním o veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré zakladá stranám len procesné práva (napr. rozhodnutie o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania), aj keby bolo rozhodnutie vydané v konaní začatom na návrh.“ (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 14/2017).

12. Pokiaľ ide o rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorými sa konanie končí (ktorých dovolací prieskum je v zmysle § 420 Civilného sporového poriadku prípustný), pri týchto rozhodnutiach je nevyhnutné podmienku, že sa nimi konanie končí, vykladať v nadväznosti na prvú spomínanú podmienku, že ide o konanie uskutočňované vo veci samej; teda ide o množinu rozhodnutí, ktoré boli vydané v konaní vo veci samej s dôsledkom, že ide o rozhodnutia vydané práve v takomto konaní, ktorými sa končí toto konanie. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli tie rozhodnutia, ktorými sa konanie (vo veci samej) skončilo bez toho, aby sa žaloba vecne prejednála (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 12/2017).

13. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie o odmietnutí odvolania voči rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty, ktoré nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, toto rozhodnutie logicky nemôže spĺňať ani podmienku o rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, keďže nejde o vydanie konečného rozhodnutia (hoc aj procesného) v konaní vo veci samej (teda vo veci vymedzenej žalobou). Dovolanie preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je v zmysle § 420 písm. a) až f) Civilného sporového poriadku prípustné.

14. Pokiaľ dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku, najvyšší súd k tomu uvádza, že zákonodarca vymedzil prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky podľa ustanovenia § 421 Civilného sporového poriadku v prvom rade podmienkou spočívajúcou v spôsobe rozhodnutia odvolacieho súdu. Pokiaľ dovolaním nie je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, takéto dovolanie nie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné a dovolací súd už nepristupuje k skúmaniu ďalších podmienok vyplývajúcich z tohto normatívneho ustanovenia. V tejto veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania voči rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, ani o rozhodnutie, ktorým sa zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie; nie je preto daná základná podmienka pre dovolací prieskum podľa § 421 Civilného sporového poriadku.

15. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že v danom prípade nie sú splnené podmienky, ktoré zákon vymedzil ako podmienky vecného prejednávania dovolania. Najvyšší súd preto dovolanie M. G. podľa ustanovenia § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku ako neprípustné odmietol.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.